

A Győri Ítéltábla, mint másodfokú bíróság Győrött, 2017. évi május hó 10. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

**v é g z é s t :**

Az emberölés büntette miatt vádlott ellen indult büntetőügyben a Tatabányai Törvényszék 2016. december 6. napján kelt 4.B.254/2016/24. számú ítéletét helybenhagyja azzal, hogy a vádlott lakcím nélküli, tartózkodási helye az elsőfokú ítéletben írt cím, személyi igazolvány száma: ....

A másodfokú eljárásban felmerült 12.600 (tizenkettőezer-hatszáz) Ft bűnügyi költség megfizetésére kötelezi a vádlottat az állam javára.

**I n d o k o l á s**

A Tatabányai Törvényszék 2016. december 6. napján kelt 4.B.254/2016/24. számú ítéletében vádlottat bűnösnek mondta ki emberölés büntetében (Btk. 160.§ (1), (2) bekezdés i./ pont), ezért 7 év fegyházbüntetésre és 7 év közügyektől eltiltás mellékbüntetésre ítélte. Határozott a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontjáról, és a kiszabott szabadságvesztés büntetésbe beszámította a vádlott által őrizetben töltött időt. Rendelkezett a bűnjelek jogi sorsáról, valamint a bűnügyi költség viseléséről.

Az ítélet ellen a vádlott védője elsődlegesen gondatlan emberölés vétségének megállapítása, másodlagosan a büntetés enyhítése érdekében jelentett be fellebbezést.

A Győri Fellebbviteli Főügyészség BF.344/2016/3-I. számú átiratában a védelmi fellebbezést nem találta alaposnak. Álláspontja szerint a törvényszék a szabályosan lefolytatott bizonyítási eljárást követően megalapozott tényállást állapított meg, emellett indokolási kötelezettségének is eleget tett. A vádlott bűnösségére helyesen következtetett, a bűncselekmény minősítése szintén helytálló. Kifejtette, hogy a büntetés kiszabásánál irányadó körülmények értékelésével a különös részi minimum alatt a Btk. 82.§ (2) bekezdés a./ pont szerint kiszabott büntetés nem tekinthető eltúlzottnak. Egyetértett az elbíráláskor hatályos 2012. évi C. törvény (Btk.) alkalmazásával. Összességében indítványozta, hogy az ítéltábla a törvényszék ítéletét a jogi indokolás kiegészítésével hagyja helyben.

A másodfokú eljárásban a védő a fellebbezését írásban indokolta. Álláspontja szerint az első fokú bíróság a bizonyítási eljárás során feltárt tényekből téves következtetést vont le a bűnösségre. Kifejtette, hogy a vádlott egyedül vállalta a szüléssel járó nehézségeket, a gyermeket a világra

jövetelét követően magához ölelte, azonban a szüléssel járó fizikai, lelki nehézségek miatt nem tudott gondoskodni a sértetlenségét biztosító pozícióba való helyezéséről. A cselekménye következményeit azért nem látta előre, mert a tőle elvárható figyelmet és körültekintést elmulasztotta. Véleménye szerint a cselekmény a Btk. 160.§ (1) bekezdésébe ütköző és a (4) bekezdésben meghatározott gondatlan emberölés vétségének minősül, amely minősítés enyhébb büntetés kiszabását indokolja. Az enyhítésre irányuló másodlagos kérelme tekintetében vádlott javára kérte értékelni büntetlen előéletét, az elkövetés módját, azt a körülményt, hogy három unokájáról a lányával közös háztartásban gondoskodik, valamint azt, hogy a vádlott a cselekmény elkövetése óta eltelt 13 évben jelentős személyiségfejlődésen ment keresztül. Felhagyott szenvedélybetegségével, illetőleg rendezett családi körülményeket teremtett.

Az ítélet tábla nyilvános ülésén a védő fellebbezését fenntartotta. Rámutatott, hogy az orvosszakértők megállapítása szerint a sértett halálának oka fulladás következménye volt, mivel a légzőnyílásokat lefedte a vádlott azáltal, hogy nem a hagyományos fogással ölelte magához a csecsemőt. Ezt egybevetve a vádlott nyomozás során tett vallomásával, amely szerint amikor megszületett a gyermek, akkor egy lepedővel együtt emelte magához, megállapítható, hogy adott körülmények között nem ismerhette fel, hogy helytelenül fogja a gyermeket, vagy lehettek reflexmozdulatai, illetőleg, hogy a gyermek az adott szituációban elegendő oxigénhez jut-e. Ezáltal a tőle elvárható körültekintést, gondosságot mulasztotta el, nem szándékosan cselekedett. Írásbeli beadványával egyezően indítványozta, hogy a másodfokú bíróság a vádlott bűnösségét gondatlan emberölés vétségében állapítsa meg, és ennek megfelelő szankciót alkalmazzon. Másodlagosan a beadványában és az első fokú ítéletben felsorolt nagyszámú enyhítő körülményre tekintettel a kiszabott szabadságvesztés büntetés enyhítését kérte.

A fellebbviteli főügyészség képviselője az átiratában foglaltakat változatlanul fenntartotta. Álláspontja szerint jelen ügyben a gondatlanságból elkövetett emberölésről nem lehet szó, figyelemmel az igazságügyi orvosszakértői vélemény megállapításaira, miszerint az újszülött halála néhány felületes légvételt követően fulladás miatt következett be, mely a légzőnyílásoknak, az orr- és szájnyílás elzárásának, leszorításának és lefedésének a következménye volt. Ezt nem lehet gondatlanul megtenni, különösen annak fényében, hogy a vádlott ekkor már öt gyermeket szült, ötször gyakorolhatta a gyermeknevelési kötelezettségeit, hogyan kell megfogni a csecsemőt, és hogyan kell gondozni egy életképes csecsemőt. Kifejtette, hogy a büntetéskiszabás vonatkozásban a körülményeket helytállóan tárta fel a törvényszék, és méltányos büntetést szabott ki, amelynek enyhítése nem indokolt.

Vádlott az utolsó szó jogán nem kívánt felszólalni.

A bejelentett fellebbezésekre tekintettel az első fokú bíróság ítéletét a másodfokú bíróság a Be. 348.§ (1) bekezdése alapján az azt megelőző bírósági eljárással együtt felülbírált. Megállapította, hogy a kiemelt ügyekre vonatkozó eljárási szabályoknak megfelelően járt el az első fokú bíróság, és olyan eljárási szabálysértés nem történt, amely az ítélet érdemi felülbírálatát akadályozná.

Az ítéletábra álláspontja szerint a bizonyítási eljárás során a tényállás megállapításához szükséges személyi, szakértői, okirati és egyéb bizonyítékokat felvette a törvényszék eljáró tanácsa, és megindokolta, hogy mely bizonyítékok alapján állapította meg a tényállást.

Vádlott a bírósági eljárásban nem kívánt vallomást tenni, ezért a nyomozás során tett vallomása került ismertetésre. Kihallgatta a bíróság tanúként a vádlott lányát **R.V.V.I.-t**, aki mentességi jogára történő kioktatását követően azzal a tárgyaláson nem élt, majd **1. tanút** és dr. **2. tanú** gyermekorvost. **3. tanú** nyomozati szakban tett vallomását felolvasás útján tette a tárgyalás anyagává. Meghallgatta Lengyel K. Péter, dr. Petkovits Tamás, dr. Kaszás Magdolna, dr. Stettler Mihály, dr. Fogel Lajos szakértőket. Értékelte az igazságügyi orvosszakértői boncjegyzőkönyv megállapításait, ismertette az igazságügyi genetikai, pszichológus és morfológiai szakértői véleményeket. Figyelemmel volt a rendőri jelentések, helyszíni szemle jegyzőkönyv, fényképmelléklet anyagára és a bűneljegyzekekre.

Ekként az első fokú bíróság az ügy ténybeli és jogi megítélését megalapozó bizonyítékokat megfelelő körben feltárta és a tárgyalás anyagává tette. A tényállást a bizonyítás anyagának megfelelően állapította meg, valamint indokolási kötelezettségének maradéktalanul eleget tett.

A törvényszék feltárta az előzményeket, a vádlott családi helyzetét, az újszülött megtalálásának körülményeit. A vádlott védekezését részleteiben elemezte, amely szerint 2003. október 13. napján érezte, hogy a szülés megindult, majd miután megszületett a csecsemő, levette a lepedőt a szomszédos ágyról, az újszülöttet mintegy 20 percig magához szorította. Az általa előadottak szerint nem hallotta, hogy nyöszörgött volna a csecsemő, nem mozgott és nem sírt fel. Becsavarta különböző ruhaneműkbe, majd kiment a lakásból és elhelyezte az újszülöttet valahol egy szeméttárolónál. Ezután a lakásban eltakarította a szülés nyomait.

Az első fokú bíróság a vádlott által előadottakat összevetette a szakértői véleményben foglaltakkal. Helytállóan mutatott arra rá az első fokú bíróság, hogy az igazságügyi orvos szakértői vélemény szerint a sértett halálát a légzőnyílások lefedése okozta, amely kis erővel történt erőbehatás következtében is bekövetkezhetett, a védekezésre képtelen csecsemő rövid idő alatt megfulladt a szorítás és a légzőnyílások lefedése következtében. Arra is kitértek a szakértők, hogy nem történhetett hagyományos módon való megfogástól a csecsemő fulladása, mert ilyen esetben nem következett volna be a sértett halála.

A szakértők kifejtették véleményükben, hogy az élve született sértett esetében a néhány felületes légvétel megtörténtét támasztja alá a tüdő közepesen belégzett állapota és a gyomor-bélrendszer levegővel telt állapota. A halál bekövetkezte előtt tehát lélegzett valamennyit a sértett. Rámutattak a szakértők, hogy az újszülött próbált levegőt venni, ami azzal járhatott, hogy hangot adott, nyöszörgött, illetőleg amikor nem kapott levegőt, nyilvánvalóan reflex-szerűen valamilyen mozdulatokat is kellett végeznie. Az életösztönhöz hozzátartozik, hogy ha az újszülött nem kap levegőt, próbál különféle mozdulatokat tenni, amely izommozdulatok hozzátartoznak a levegő vételéhez, ahhoz, hogy levegőhöz jusson. Ennek a sértettnél is be kellett következnie, tehát a vádlottnak a csecsemő nyöszörgését, mozgását észlelnie kellett.

Fentieket az első fokú bíróság megfelelően mérlegelte, és helyesen indokolta meg, hogy miért a szakértői véleményből indult ki a tényállás megállapításakor, és miért vetette el e körben a vádlott védekezését.

Helyesen mutatott rá az első fokú bíróság arra - amire a fellebbviteli főügyészség is hivatkozott -, hogy a vádlottnak nem ez volt az első gyermekszülése, így nyilvánvalóan tudnia kellett és tudta is, hogyan kell egy csecsemővel bánni, hiszen ebben a korábbi szülések miatt gyakorlatra tett szert. Nem foghat helyt emiatt a védelemnek azon hivatkozása, hogy a vádlott nem ismerte fel vagy nem tudhatta, hogy mit kell ilyen esetben tenni. A tényállás tartalmazza, hogy jelen szülést megelőzően 1995, 1996, 1999, 2001 és 2002 években gyermekeknek adott életet, tehát volt gyakorlata a csecsemővel való bánásmódban és a helyes megfogásban is. Ezért sem fogadható el az a védelmi indítvány, hogy akként értékelje a másodfokú bíróság a vádlott cselekményét, hogy a csecsemő magához szorítása közben nem észlelte sem a nyöszörgését, sem a mozgását, illetőleg nem tudott arról, hogy az újszülött életképes.

Az első fokú bíróság által megállapított tényállás mellett eltérő minősítés megállapításának - erre való hivatkozással - nincs helye. A tényállás vitatása a bizonyítékok újraértékelésére irányult, amelyre a másodfokú eljárásban nincs törvényes lehetőség.

Megállapította az ítélőtábla, hogy az első fokú bíróság logikai hibáktól mentes mérlegeléssel állapította meg a tényállást, amely tényállás mindenben megalapozott, a Be. 351.§ (2) bekezdésében írt hibáktól, hiányosságoktól mentes, és a másodfokú felülbírálat alapjául szolgált.

Vádlott bűnösségére levont következtetés törvényes, cselekménye minősítése - tizenkettedik életévét be nem töltött személy sérelmére elkövetett emberölés büntette - megfelel az anyagi jogszabályoknak.

A Kúria 3/2013. Büntető jogegységi határozata - az élet és testi épség büntetőjogi védelméről - meghatározza azokat a körülményeket, amelyeket a bíróságnak vizsgálnia kell az élet elleni bűncselekmények minősítésekor, értékelve az alanyi és a tárgyi tényezőket.

Ennek megfelelően vizsgálta az első fokú bíróság az elkövetés körülményeit, módját, a vádlottnak az elkövetés után tanúsított magatartását az egyéb bizonyítékok tükrében, azt hogy milyen módon próbálta eltüntetni cselekményének nyomait. Figyelemmel volt a terhelt személyi tulajdonságaira, az indítók tekintetében arra a pszichológiai folyamatra, ami a cselekmény elkövetéséhez vezetett.

Helyesen mutatott rá az első fokú bíróság a minősítést érintő jogi indokolásában - amelyre már az első fokú eljárásban is hivatkozott a védelem -, hogy miért nem minősülhet gondatlan emberölésnek (Btk. 160.§ (1), (4) bekezdés) a vádlott cselekménye.

Különösen a szakértői megállapítások alapul vételével az első fokú bíróság megalapozottan mutatott rá, hogy a vádlottnak tudnia kellett, hogy a csecsemő élve született, azt is, hogy lélegzik. Azzal a magatartásával, hogy az újszülöttet lepedőbe csavarva magához szorította, elzárta a légzőnyílásait, és nem engedte levegőhöz jutni, megfojtotta az újszülött gyermekét, és kétség kívül egyenes szándékkal cselekedve követte el az emberölés büntettét. Az első fokú bíróság indokolása ebben a körben is teljes mértékben helytálló.

Helyesen indokolta továbbá azt, hogy azokból a körülményekből, hogy a vádlott azon az éjszakán külön szobában aludt, és nem a gyermekeivel - amely egyébként nem volt jellemző -, az ollót és a csipeszt odakészítette az ágy mellé, nyilvánvalóan felkészült arra, hogy otthon szüli meg a gyermeket. A feltárt körülmények között fel sem merülhet, hogy véletlenül fojtotta volna meg a csecsemőt, hiszen azon túl, hogy az előkészületeket megtette, amikor érezte, hogy megindult a szülés, ha bármely problémát észlel, a vádlottnak lehetősége lett volna arra, hogy orvost, mentőt hív,

vagy elviszi a gyermeket kórházba. Ekként számos lehetőség számba jöhet volna, ha valóban úgy értékeli a terhelt, hogy probléma van az újszülött gyermekével. Nem hívott azonban semmilyen módon segítséget, amit nyilvánvalóan azért nem tett meg, mert szándéka az eltitkolt és nem kívánt gyermek megölésére irányult, ahogy arra az első fokú bíróság helyesen mutatott rá a jogi indokolásában.

Az alkalmazott .... jogszabályok és minősítés tekintetében mindezek miatt az első fokú ítélet indokolása törvényes, helyesen minősítette a vádlott cselekményét a Btk.160.§./1/ bekezdés, /2/ bekezdés i./ pontja szerint.

A büntetés kiszabás során irányadó tényezőket helytállóan tárta fel az első fokú bíróság. A tekintetben osztotta az ítéletábra a védő hivatkozását, hogy a hasonló jellegű bűncselekmények elszaporodottsága az nem értékelhető súlyosító körülményként, mivel a statisztikák nem az élet elleni cselekmények számának emelkedése irányába mutatnak, inkább annak csökkenése állapítható meg, ezért ezt mellőzi a másodfokú bíróság.

A bűnösségi körülményeket megfelelően értékelte az első fokú bíróság, és megalapozottan jutott arra a következtetésre, hogy a vádlottal szemben a Btk. különös részi büntetési tétel - 10-20 évig terjedő vagy életfogytig tartó szabadságvesztés - alatti mértékben megállapított szabadságvesztés büntetés elegendő, de szükséges is a büntetési célok elérése érdekében, figyelemmel arra, hogy a Btk. 82.§ (2) bekezdés a./ pont - enyhítő szakasz - alkalmazásával, 5 év a büntetési tétel alsó határa.

Kétségtelen, hogy jelentős időmúlás következett be a bűncselekmény elkövetése óta, azonban az első fokú bíróságnak azt is értékelnie kellett, amire a vádhatóság hivatkozott, hogy saját gyermeke sérelmére követte el a vádlott a cselekményt, az újszülöttet nem helyezte el a kórház inkubátorba, holott arra a lehetőség adott volt - amelyre a 2006 évben született kisfia esetében sor került - hanem a gyermeket megölve próbált megszabadulni az addig eltitkolt terhesség eredményétől.

Mindezek alapján az ítéletábra úgy ítélte meg, hogy az alkalmazott joghátrány arányos, megfelelően kifejezi a büntetési célokat, ezért a törvényi minimumhoz közel megállapított szabadságvesztés tartamának további enyhítésre nem látott már lehetőséget.

Az ítéletábra az időközben bekövetkezett változásokra tekintettel az iratok alapján pontosította rögzítette a vádlott személyi igazolvány számát és tartózkodási helyét.

A fentiekre tekintettel az ítéletábra a törvényszék ítéletét a Be.371.§./1/ bekezdése alapján helybenhagyta, végzésének rövid indokolása a Be.371.§.(4) bekezdésén alapul.

A másodfokú eljárásban a kirendelt védő közreműködése folytán felmerült bűnügyi költségről szóló rendelkezés a Be. 381.§ (1) bekezdésén és 338.§ (1) bekezdésén alapul.

Győr, 2017. május 10.

Dr. Széplaki László sk.  
a tanács elnöke

Dr. Csák Csilla sk.  
a tanács tagja, előadó

Dr. Vajda Edit sk.  
a tanács tagja

**Z á r a d é k :**

A Győri Ítéltábla fenti végzése és azzal a Tatabányai Törvényszék 4.B.254/2016/24. számú ítélete a mai napon jogerőre emelkedett és végrehajtható.

Győr, 2017. május 10.

Dr. Széplaki László sk.  
a tanács elnöke

a kiadmány hitelül kiadó